STANOWISKO

SĘDZIÓW OKRĘGOWEGO SĄDU LEKARSKO-WETERYNARYJNEGO W GDAŃSKU

z dnia 18 listopada 2026 r.

w sprawie ochrony łańcucha żywnościowego przed substancjami niedozwolonymi i pozostałościami produktów leczniczych weterynaryjnych oraz jednoznacznego określenia standardów dokumentowania leczenia zwierząt gospodarskich.

Sędziowie Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego Kaszubsko Pomorskiej Izby Lekarsko Weterynaryjnej, z okazji Europejskiego Dnia Wiedzy o Antybiotykach, działając w poczuciu odpowiedzialności za autorytet zawodu lekarza weterynarii jako zawodu zaufania publicznego, a także mając na względzie ustawowy obowiązek stania na straży zdrowia publicznego, ogłaszają niniejsze stanowisko jako wyraz działań prewencyjnych i edukacyjnych, mających na celu całkowite wyeliminowanie ryzyka wystąpienia jakichkolwiek nieprawidłowości w obszarze dokumentowania leczenia zwierząt gospodarskich. Naszym nadrzędnym celem jest ochrona najwyższych standardów etycznych i prawnych.

W trosce o zdrowie publiczne przypominamy, że ewentualne wprowadzenie na rynek spożywczy tkanek zwierząt zawierających pozostałości leków weterynaryjnych stanowiłoby bezpośrednie zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi, godziło w bezpieczeństwo żywnościowe państwa oraz niszczyło zaufanie społeczne do środowiska lekarsko-weterynaryjnego.

Z tego względu Sąd stoi na stanowisku absolutnego braku tolerancji dla samej możliwości wystąpienia takich zjawisk.

Sędziowie przypominają, że każdy lekarz weterynarii ordynujący produkty lecznicze u zwierząt, z których lub od których pozyskuje się żywność, jest bezwzględnie związany przepisami prawa powszechnie obowiązującego unijnego, krajowego oraz normami etycznymi. Uświadomienie sobie wagi tych przepisów jest fundamentem bezpiecznej praktyki lekarskiej.

Lekarze weterynarii są zobowiązani zapewnić hodowcom zwierząt pełną, czytelną i jednoznaczną dokumentację weterynaryjną w zakresie określonym w art. 108 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych. Rzetelne wprowadzanie danych dotyczących tożsamości leczonych zwierząt, daty podania, dawki, czasu leczenia oraz okresu karencji jest podstawowym narzędziem zapobiegania kryzysom zdrowotnym.

Zgodnie z art. 1 Kodeksu Etyki Lekarza Weterynarii, powołaniem lekarza weterynarii jest dbałość o zdrowie zwierząt oraz weterynaryjna ochrona zdrowia publicznego i środowiska.

Celem nadrzędnym wszystkich jego działań jest zawsze dobro człowieka w myśl dewizy: „Sanitas animalium pro salute homini".

W celu jednoznacznego wyznaczenia granic odpowiedzialności zawodowej wskazujemy, że w przypadku celowego fałszowania, zaniechania wpisu lub świadomego ukrywania faktu podania leków lub długości obowiązywania ich karencji, czyny takie byłyby kwalifikowane jako ciężkie przewinienia zawodowe w rozumieniu art. 45 ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych. Stanowiłyby one rażące sprzeniewierzenie się przysiędze lekarskiej o najwyższym stopniu szkodliwości społecznej.

Wobec przypadków, w których wykazany zostałby celowy charakter takich zaniedbań, Sąd – działając w imieniu ochrony interesu społecznego – zobowiązany będzie do stosowania najsurowszych kar dyscyplinarnych przewidzianych w art. 46 ustawy, w tym zawieszenia prawa wykonywania zawodu oraz pozbawienie prawa wykonywania zawodu.

W celach prewencyjnych Sąd przypomina również o odpowiedzialności karnej, jaka spoczywa na uczestnikach obrotu gospodarczego. Zdarzenia polegające na świadomym dopuszczeniu do uboju zwierząt w okresie karencji i wprowadzeniu do obrotu spożywczego produktów zawierających pozostałości produktów leczniczych, wyczerpują znamiona art. 165 § 1 pkt 2 Kodeksu karnego (sprowadzenie niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia wielu osób), co zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8 (lub do lat 3 w przypadku działania nieumyślnego).

Dbałość o czystość łańcucha żywnościowego to nie tylko wymóg administracyjny, ale przede wszystkim fundamentalny nakaz moralny i prawny każdego lekarza weterynarii, stanowiący tarczę chroniącą całe społeczeństwo.

Niniejsze stanowisko pełni funkcję drogowskazu i wezwania do pełnej rzetelności zawodowej dla wszystkich członków Izby.